

Kátay Antal

GYÓGYÍTVÁ ÉLNI

*A sebész megtette már a magáét;
a volt sebek vörös fonallá zsugorodtak
karjainkon, s meglékelt koponyák
dongáit pótolta már az idő.*

*De sajognak még az emlékezetben
el nem halványult képek, távoli,
s tegnapi Káin-bélyegek égnak,
megfoghatatlan fájdalmak szikrái gyúlnak
még az agyakban, idegek fonalán
menekülnek a késtől.*

*Szép emberi élet, te emelj fel
minden beteget, önmagadhoz;
hogy magunkénak vallhassunk valahányan,
hogy el ne veszítsünk. Te segíts
gyógyítva élni bennünket — társainkért.*

Simonyi Imre versei

MIANYÁNK

Atok és imádság egy barakkban. Korabeli feljegyzés)

*akkor már harmadik napja
kurvázta a félvilágot
az Anggyalarcú —
mert ebben a disznóólban
még akkor sem enném meg ezt a moslékot
ha aranytepsiben löknék elébem
üvöltötte
— ne röhögj te állat —
hát nem érted hogy én csak petrezselymesen
állom az újkrumplit
a rántottát meg szózott szalonnával.
— nem füstölttel! — szózzal! —
te barom aki azt se tudod
hogy a rántotta szózott szalonnával
csak reggelire való
— mert honnét is tudnád*

*a Sütőlapát Tenyerű
rázkódott a csendes röhögéstől
— ám az is lehet hogy a fogát is csikorgatta —*